

वक्रिजयमाह दृणेतित्रिभिः सवितुः सकाशात्समादधत् उद्धीपितवान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वायुजयमाह अतीवेतिद्वाभ्यां पुष्पेषुक्षीणोशोः सटितिवायुना आपूर्यत इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्मपाकादि

तृणमुष्टिसमादाय सवितुस्तं समादधत् ॥ अथ प्रज्वलितस्तत्र सहसा हव्यवाहनः ॥ १३ ॥ तदद्भुततमं दृष्ट्वा विस्मिता हिमागता ॥ अन्यच्च तस्मिन्सुमहदाश्चर्यलक्षितं मया ॥ १४ ॥ यदग्निमपि संस्पृश्य नैवासौ दह्यते शुभे ॥ छंदेन चोदकं तस्य वहत्या वर्जितं द्रुतं ॥ १५ ॥ अतीव चान्यत्सुमहदाश्चर्यं दृष्टवत्यहं ॥ यत्सपुष्पाण्युपादाय हस्ताभ्यां मम दृशेनैः ॥ १६ ॥ मृद्यमानानि पाणिभ्यां तेन पुष्पाणि नान्यथा ॥ भूय एव सुगंधीनि हृषितानि भवंति हि ॥ एतान्यद्भुताल्लगानि दृष्ट्वा हं द्रुतमागता ॥ १७ ॥ बृहदश्व उवाच दमयंती तु तच्छ्रुत्वा पुण्यश्लोकस्य चेष्टितं ॥ अमन्यत न लंघनां कर्म चेष्टाभिः सूचितं ॥ १८ ॥ साशंकमाना भर्तारं बाहुकं पुनरिंगितैः ॥ केशिनीं श्लक्ष्णया वाचारुदंती पुनरब्रवीत् ॥ १९ ॥ पुनर्गच्छ प्रमत्तस्य बाहुकस्योपसंस्कृतं ॥ महानसाच्छ्रितं मांसमानयस्व हे भाविनि ॥ २० ॥ सागत्वा बाहुकस्याग्नेतन्मांसमपकृत्य च ॥ अत्युष्णमेव त्वरिता तत्क्षणां स्त्रिय कारिणी ॥ २१ ॥ दमयंत्येततः प्रादात्के शिनीं कुरु नंदन ॥ सोचितानलसिद्धस्य मांसस्य बहुराशः पुरा ॥ २२ ॥ प्राश्य मत्त्वानं लंसूतं प्राक्रोश दृश दुःखिता ॥ वैक्लव्यं परमंगत्वा प्रक्षाल्य च मुखं ततः ॥ २३ ॥ मिथुनं प्रेषयामास के शिन्या सह भारत ॥ इंद्रसेनां सह भ्रात्रा समभिज्ञाय बाहुकः ॥ २४ ॥ अभिद्रुत्य ततो राजा परिष्वज्यां कमानयत् ॥ बाहुकस्तु समासाद्य सुतौ सुरसुतोपमौ ॥ २५ ॥ भृशंदुःखपरीतात्मा सुस्वरं प्ररुरोद ह ॥ नैष दोदर्शयित्वा तु विकारमसकृत्तदा ॥ उत्सृज्य सहसा पुत्रौ के शिनीं मिदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ इदं च सहशं भद्रे मिथुनं मम पुत्रयोः ॥ अतो हृष्वैव सहसा बाष्पमुत्सृष्टवानहं ॥ २७ ॥ बहुशः संपतंतीं त्वां जनः शंकेत दोषतः ॥ वयं च देशातिथयोगच्छ भद्रे यथा सुखं ॥ २८ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यान पर्वणि कन्यापुत्रदर्शने पंचमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ बृहदश्व उवाच सर्वविकारं दृष्ट्वा तु पुण्यश्लोकस्य धीमतः ॥ आगत्य के शिनीं सर्वदमयंत्यन्यवेदयत् ॥ १ ॥ दमयंती ततो भूयः प्रेषयामास के शिनीं ॥ मातुः सकाशंदुःखार्त्तानलदर्शनकांक्षया ॥ २ ॥ परीक्षितो मे बहुशो बाहुको नलशंकया ॥ रूपमेसंशयस्त्वेकः स्वयमिच्छामि वेदितुं ॥ ३ ॥ सवाप्रवेक्ष्य तां मातर्मावानुज्ञातुमर्हसि ॥ विदितं वाथ वाज्ञातं पितुर्मै संविधीयतां ॥ ४ ॥

चेष्टाभूतजयादि ॥ १८ ॥ बाहुकं बाहुकहृषिणमिति रूपभेदात्संशयोऽस्ति न तु क्रिया त इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मांसस्य मांसं बहुशः बहुवारं ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ संपतंती आयांती दोषतः कामदोषेण ॥ २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठो ये भारतभावदीपे पंचमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥